

## Oprettelsen af et Kvindeseminarium.

Mange var de Betæneligheder, det høje Landsting havde overfor Kvindernes Adgang til Folkeskolen, da denne Sag for første Gang blev sat under Forhandling. Tredive Aars Erfaringer har godtgjort, at de bange Anelser var mer end overflødige; og endelig synes der nu at være en almindelig Følelse af, at Lærerindernes Uddannelse lige saa lidt som Lærernes kan være Staten ligegyldig. Dette, at vi først sent — senere end de fleste — kommer med i dette Stykke, burde i alt Fald medføre den Fordel, at vi kommer med — bedre end de fleste. Nøje burde vi vrage mellem de forskellige Systemer for derefter at vælge det, der passer til vore Krav.

Paa en Prik burde vi vide, hvorledes Englænderne er tilfredse med deres statsunderstøttede Privatanstalter og Fransk-mændene med deres fri Statsundervisning; hvorledes i Finland Fællesskolerne tager det op med de ældre Seminarier, der underviser hvert Køn for sig; hvordan i Tyskland Børnene taaler og Lærerne udvikles ved Undervisningen i Øvelsesskolerne; om det er praktisk for os, som det har været for Amerikanerne, at indrette Skoler, der begrænser sig om den Opgave at udvikle Lærerdygtigheden uden Hensyn til Kundskabsmængden. Om alt dette og meget mere burde der i alt Fald blandt de Mænd, i hvis Haand Afgørelsen ligger, have dannet sig en fast begrundet Mening.

Men endnu synes Forhandlingerne ikke at være prægede af nogen saadan Overbevisning. En Grund er det maaske, at Kvinderne, som er nærmest til at dømme, ikke blot om deres egen Tarv, men ogsaa om mange af de almindelige Skolespørgsmaal, deres daglige Erfaring gør dem fortrolige med, endnu har udtalt sig alt for lidt i dette Spørgsmaal, som dog sikkert interesserer dem stærkt. Vi ønsker at gøre vort til at fremkalde Udtalelser derom fra Kvindernes Side og vilde derfor glæde os, om efterfølgende Artikler, der drager forskellige Sider af Sagen frem, kunde blive Udgangspunkter for en Forhandling derom.